ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏସ୍.ଏଚ୍. ବେନୋଇ ମଜୁମଦାର (ମୃତ)

ବନାମ

କଚରର ଜିଲ୍ଲାପାଳ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 3,1996

[କେ.ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଫୈଜାନ ଉଦ୍ଦୀନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଆସାମ ଭୂମି (ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅଧିଗ୍ରହଣ) ଅଧିନିୟମ, 1948— ଧାରା 7 (1A), 8 (1A)— ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଭୂମି ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ— ଭୂମିର ପ୍ରକୃତି ପତିତ, ଅନବାଦୀ କିମ୍ବା ଅନୁର୍ବର ହୋଇଥିବାରୁ ଧାରା 7 (1) ର କୌଣସି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତା ନାହିଁ—ଏହି ଅଧିନିୟମ ମଧ ମନମୁଖୀ ନୁହେଁ— ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ, 14—ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894–ଧାରା 23 (1) ।

ଏଚ୍.ପି. ବରୁଆ ବନାମ ଶିବସାଗରର ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ଆସାମ, **AIR (1976) SC 68, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1843/1994 ।

ଏଫ.ଏ.ସଂଖ୍ୟା 29 / 1995 ରେ ଆସାମ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 26.2.82 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏନ୍.ଆର୍. ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ ସୋମନାଥ ମୁଖାର୍ଜୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏସ୍.ଏନ୍. ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ ଏସ୍.ଏ. ସୟଦ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ:

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଆସାମ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 29/65 ରେ ଫେବୃଆରୀ 26, 1982 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ଏବଂ ସୁବିବେଚିତ ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ, ଫେବୃଆରୀ 13,1959 ରେ ଆସାମ ଜମି (ଅଧିଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଅର୍ଜ୍ଜନ) ଅଧିନିୟମ, 1948 ଅନୁଯାୟୀ 60 ବିଘା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ପରିଶେଷରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 (1A) ଅନୁଯାୟୀ

ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ବାଂଲାଦେଶରୁ ଆସିଥିବା ଶରଣାର୍ଥୀଙ୍କ ବସତି ପାଇଁ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମିକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 (1A) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦକୁ ପ୍ରତି ବିଘା ପାଇଁ 297.69 ଟଙ୍କା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର ସମୟରେ, ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦଖଲ ନେବା ତାରିଖ ଠାରୁ ଦେୟ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 6 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଚୌଧୁରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚାଷ ପାଇଁ 8 ଅଗଷ୍ଟ 1872ରେ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଦାନ ଆକାରରେ ଏହି ଜମି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, କ୍ଷତିପୂରଣ, ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ,1894(1/1894) (ସଂକ୍ଷେପରେ, "ଅଧିନିୟମ") ର ଧାରା 23 (1) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯେପରି ଅଧିନିୟମ ଧାରା 7 (1) ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ର ଉପ-ଧାରା (1) ରେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରିତ ଯେ, ଜମି ପରିତ୍ୟକ୍ତ ରହିଛି ନା ବିଶେଷ ଚାଷ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ବାଢିଛନ୍ତି ଯେ, ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଦସ୍ତାବିଜର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଆଇନକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିନାହାଁନ୍ତି, ତେଣୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, ଯଦିଓ ଅଧିନିୟମ ଧାରା 7 (1A) ଯାହାକୁ ଆସାମ ଭୂମି (ଅଧିଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଅର୍ଜ୍ଜନ) ଅଧିନିୟମ, 1964 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଏହାର ଧାରା 11 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ବିଷୟକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେ, ଏହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ । ଏହାର ସମର୍ଥନରେ, ସେ ସି.ଆର୍. ସଂଖ୍ୟା 28/67 ଏବଂ ସମୂହରେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠର ଜଣେ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 28, 1981 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଭିନ୍ନମତ ରାୟ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଚୌଧୁରୀ, *ଏଚ୍.ପି. ବରୁଆ ବନାମ ଶିବସାଗରର ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ଆସାମ,* AIR (1976) SC 68, ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଯୁକ୍ତି ବାଢିଥିଲେ ଯେ, ବିବାଦ ଉକ୍ତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତି ହୋଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଅନାବାଦୀ କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଜମି ପାଇଁ ଏବଂ ଧାରା 7 (1) ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଅଟେ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି:ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ପ୍ରକୃତି କ "ଣ?

ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ତରଫରୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 3 ଉତ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ । ଏହା ଏହିପରି ରହିଥିଲା:

"ଇଏକ୍ସଟି.12 ର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ମୁଁ ଜାଣିପାରୁଛି ଯେ, ଜମିଗୁଡ଼ିକ ମୁକ୍ତ ଅନୁଦାନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ସୀମାବଦ୍ଧତା ଅଛି । "ଆସାମ ଭୂମି ରାଜସ୍ୱ ପୁସ୍ତକ, ଖଣ୍ଡ I ର ଉପସ୍ଥାପନାର ପୃଷ୍ଠା XXV ଏବଂ XXVI ରେ ଦାବିଦାରଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ମୁଁ କିଛି ପାଉନାହିଁ ଯେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ଶସ୍ୟ ନୁହେଁ ବରଂ ଶୁଳ୍କ ଯୁକ୍ତ ସାଧାରଣ ସମ୍ପତ୍ତି, ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସରଳ ଥିଲା ।ଏହା ଏକ ନିର୍ବିବାଦିତ ସତ୍ୟ ଯେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ଆସାମ ଅଧିନିୟମ ସଂଖ୍ୟା XXIV/1948 ଦ୍ୱାରା ରାଜସ୍ୱ ସହିତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଆସାମ ଜମି (ଅଧିଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଅର୍ଜ୍ଜନ) ଅଧିନିୟମ, 1948 ପାରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ସତ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଯେ, 1876 ପୂର୍ବରୁ ପାରିତ ନିୟମରେ "ବିଶେଷ ଚାଷ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଯାଇ ନପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମିଗୁଡ଼ିକ କମ୍ପାନୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକାନା ସମ୍ପତ୍ତି ଭାବରେ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା କମ୍ପାନୀ, ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକାନା ସମ୍ପତ୍ତି ପରି ଜମିର ମାଲିକ ହୋଇଗଲା । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ, ଆସାମ ଭୂମି ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରକରଣରେ ଏବଂ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଏକ ଅଂଶରୁ ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଥାଏ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ବିଶେଷ ଚାଷ ପାଇଁ ଅନୁଦାନ ଅଟେ ।

ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନାରେ, ମୁଁ ଦାବିଦାରଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନାହିଁ ଯେ, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ଘାସ, ଗଛ ପତ୍ର ଝଡ଼ିବା ଏବଂ ଚାରା ଇତ୍ୟାଦି ଥିଲା । ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ଉଦ୍ୟାନ ଶ୍ରମିକମାନେ ବଗିଚାକୁ ଭଡା ଦେଇ କେତେକ ସମୟରେ କ୍ଷେତର ଢିପ ଉପରେ ବିହନ ବୁଣୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଦ୍ୟାନ ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପୂର୍ବରୁ ଅଧିଗୃହିତ ଜମିର କିଛି ଅଂଶରେ ନଡ଼ା ଉଷୁନା ଚାଷ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଦାବିଦାର କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖାଇବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଆପତ୍ତିକାରୀଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ, ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ସରକାରୀ ସାକ୍ଷୀ, କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ଅନୁର୍ବର ଥିଲା । ତେଣୁ, ମୁଁ ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ମୂଳ କାରଣ ପାଇନାହିଁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଅଧିଗ୍ରହଣ

କରାଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ପଡ଼ିଆ, ଅନାବାଦି ଥିଲା କିମ୍ବା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇନଥିଲା ।

ବିସ୍ତୃତ ବିଚାର ପରେ, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସମ୍ପତ୍ତି ଦାବି କରିବା ସମୟରେ ଜମିଟି ଚାଷ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ନଥିଲା।ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଖଣ୍ଡପୀଠ ପୁନର୍ବାର ଅନୁଦାନର ପ୍ରକୃତି, ଅଧିଗ୍ରହଣର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଜମିର ପ୍ରକୃତ ଦଖଲର ପ୍ରକୃତିକୁ ପୁନଃ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ 23 ଫେବୃଆରୀ, 1981 ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 67-68/69 ରେ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ:

> "ଜମିର ସହଜତାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚାଷ ପାଇଁ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯାହା କୌଣସି ଅନୁଦାନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯଦି ଏପରି ଜମି ପଡ଼ି ରହିଛି କିମ୍ବା ଚାଷ ହୋଇନାହିଁ କିମ୍ବା ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁଦାନ କିମ୍ବା ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ କରାଯାଇ ନାହିଁ", ତାହାକୁ ସୁସଙ୍ଗତ ଏବଂ ବ୍ୟବହାରିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, 'ପତିତ' କିମ୍ବା 'ଚାଷ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚାଷର ଧାରଣା ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ବୁଝାଯିବ ଯାହା ପାଇଁ ଅନୁଦାନ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ୱେବଷ୍ଟର ନ୍ୟୁ ଟ୍ୱେଣ୍ଟିଥ୍ ସେଞ୍ଚୁରି ଅଭିଧାନ ଅନୁସାରେ, "ପତିତ"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଏକ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନବାଦୀ କିମ୍ବା ବିଜହୀନ ଜମି ଏବଂ ଯାହା ଘାସକୁ ମାରିବା, ମାଟିକୁ ଅଧିକ ସୁଗମ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ ଲଗାଯାଇଥାଏ, ଏକ ଋତୁ ପାଇଁ ଅମଳ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ଚାଷ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବୁଣା ଯାଇନାହିଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଚାଷ କିମ୍ବା ରୋପଣ କରି ଛାଡ଼ିଦେବା । ସେହି ସମାନ ଅଭିଧାନ ଅନୁସାରେ, ବ୍ୟବହାରର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଉପଯୋଗ କରିବା କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା । ବ୍ୟବହାର କରିବା ହେଉଛି ଏହାର ଲାଭ ଉଠାଇବା କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାର କରିବା, ଉପଯୋଗୀ କରିବା, ଯେପରିକି ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା । ତେଣୁ, ଏହି ତିନୋଟି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି, ଯଥା, ପତିତ, ଚାଷ ନହୋଇଥିବା ଏବଂ ବ୍ୟବହାର ନହୋଇଥିବା, ବିଶେଷ ଚାଷ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁଦାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପାଇଁ ଅନୁଦାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚାଷ ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମିର ଚାଷ କିମ୍ବା ଅନୁଦାନ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମିର ବ୍ୟବହାର, ସମାନ ଚାଷ କିମ୍ବା ଅବ୍ୟବହୃତ ହେବ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିକୁ ଲାଗୁ କରି ଆମେ ବିଚାରର୍ଥେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ କୌଣସି ଅଦୃଢତା ପାଇନାହୁଁ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 (1A) ଅଧୀନରେ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 (1) ଅଧୀନରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଏବଂ

ଜମାବନ୍ଦୀ ବର୍ଗୀକରଣ, ଯାହା ଜମିର ବ୍ୟବହାରକୁ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ, ତାହା ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଜମି ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହୋଇଯାଇଥିବାବେଳେ, ଜମାବନ୍ଦୀ 5 ନଭେମ୍ବର, 1959 ତାରିଖର ଅଟେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଜମାବନ୍ଦୀ 5 ନଭେମ୍ବର, 1959 ତାରିଖର ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ଜମି 1954 ମସିହାରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 13.2.1959 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା 1959 ମସିହାରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ।"

ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର କାରଣ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯେହେତୁ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ଅନୁର୍ବର ଚାଷ ଜମି ଥିଲା, ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଧାରା 7 (1A) ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଶ୍ରୀ ଚୌଧୁରୀ ଆମକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେ, ଜମିଟି ପତିତ ତେଣୁ, ଜମି ଧାରା 7 (1A) ମଧ୍ୟରେ ଆସେ, ତାହା ପତନ ଏବଂ ଅନୁଦାନ ଅଧୀନରେ ଦେଖାଯିବ ଯାହା ପ୍ରମାଣ କରିବ ଯେ, ଜମିଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚାଷ ପାଇଁ ଅନୁଦାନ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । 1964 ମସିହାର ଆସାମ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଧାରା 11 ର ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ "ବିଶେଷ ଚାଷ" ବିଷୟରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ, ଏହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏପରି ଚାଷ ଭାବରେ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଫସଲର ପ୍ରକୃତି କିମ୍ବା ଚାଷ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯୋଗୁଁ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାଂଶ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ତୁଳନାରେ ପ୍ରତି ଏକର ପାଇଁ ବହୁତ ଅଧିକ ପୁଞ୍ଜି ଖର୍ଚ୍ଚ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏଥିରେ ଚା ଚାଷ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ । ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚାଷର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ରାଜ୍ୟରେ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଷ ଖର୍ଚ୍ଚ ତୁଳନାରେ ପ୍ରତି ଏକର ପିଛା ଅଧିକ ପୁଞ୍ଜି ବ୍ୟୟ କରୁଥିବା ଚାଷ ଏବଂ ଚା' ଚାଷ, ଯାହା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚାଷ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ପୁଞ୍ଜି ବ୍ୟୟ ସହିତ ଅଧିକ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ସମକାଳୀନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ, ଜମିଟି ପତିତ, ଅନାବାଦୀ କିମ୍ବା ଅନୁର୍ବର ରହିଥିବାରୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିଷ୍କର୍ଷ ହେବ ଯେ, ଅନୁଦାନରେ ଜମିଟି ବିଶେଷ ଚାଷ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିଗ୍ରହଣ ତାରିଖ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଧାରା 7 (1) ର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ଆମେ ଏହା ପାଉନାହୁଁ ଯେ, ଅଧିନିୟମଟି ମନମୁଖୀ ଅଟେ । ଉପରୋକ୍ତ ରାୟରେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ, ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ଅନୁସାରେ, ପ୍ରଶ୍ନଟିର ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ, ଧାରା 7 (1A) ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ନୁହେଁ । ଏହାର କାରଣ ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ, ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଜମି, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିବଦଳରେ ଯାହା ପାଇବେ ତାହା ହେଉଛି

ଭୂମି ରାଜସ୍ୱ; ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଉପଭୋଗ ପରେ, ତାଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 (1A) ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ ଭୂମି ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଦାନ ସହିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯିବ । ଏହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅନେକ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଅଟେ, ଯେଉଁଥିରେ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ରାୟ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଯେ, କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ନୀତିର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 କୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ ନାହିଁ ।ଭୀମ ସିଂହଜୀ ବନାମ ଭାରତୀୟ ସଂଘ ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଧାରା 6 (ii) ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବାଧିକ ସୀମା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ଖାଲି ଜମି ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ 2,00,000 ଟଙ୍କା ଭ୍ରମାତ୍ମକ ନଥିଲା । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ, ଆମେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଯେ, ଧାରା 7 (1A) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣର ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରେ ନାହିଁ । ଆସାମ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠର ଅଧିକାଂଶ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସଠିକ ଭାବରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି । ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ବିଚାର କରୁ ଯେ, ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ କୌଣସି ବେଆଇନତା ନାହିଁ ।ଅଧିକନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ଆଇନକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପାୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥାଏ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ନେବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିବେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପରିସ୍ଥିତି ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ଭୁଲ ଆଇନର ନୀତି ପ୍ରୟୋଗ କରିନାହାଁନ୍ତି, ଯାହା ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ କରିବ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି.ଏନ୍.   ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଅନୁବାଦିକା</u>

ସଙ୍ଗୀତା ସେନାପତି, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।